Hei,

ohessa vastaukseni:

1. **Jos investoinnit halutaan erottaa säännöissä itsenäiseksi kokonaisuudekseen, mikä olisi paras tapa määritellä investoinnit? Miten tapahtuisi kansantalouden tilinpidossa määriteltyjä investointeja tarkempi määrittely?**
Finanssipolitiikan sääntöjen toimeenpanossa ja sen valvonnassa keskeistä on vankka ja luotettava tilastopohja. Kansalliset tilastoviranomaiset ja Eurostat soveltavat kansainvälisiä ja eurooppalaisia standardeja tilastosisältöjen määrittelyssä ja laadinnassa. Finanssipolitiikan sääntöjen seurannassa keskeinen on Euroopan kansantalouden tilinpitojärjestelmä (ESA 2010). Jos finanssipolitiikan säännöissä nähtäisiin tarve esim. vihreiden investointien erilaiselle käsittelylle, näiden taloustoimien luokittelun pitäisi perustua standardiin tai muuten hyvin määriteltyyn luokitukseen. Lisäksi tilastoviranomaisten tulisi tehdä tämä taloustoimien luokittelu yhtenäisellä ja luotettavalla tavalla. Viime kädessä kysymys on kuitenkin siitä, voidaanko liialliset alijäämät (ml. velkaantuminen) perustella sillä, että toteutetaan välttämätöntä siirtymää puhtaampiin tuotantomuotoihin. Rahoitusmarkkinoiden julkisen velan hinnoittelu perustuu arvioituun kokonaisriskiin, eikä velkaantumisen syiden tunteminen muuta tätä riskiarviota.

2. **Jos markkinakuriin palaaminen ei ole mahdollista, jos EKP joutuu toimimaan rahoitusolojen vakauttajana jatkossakin ja jos investointitarpeet Europpassa ovat arvioitua luokkaa (esim. Brugel), mikä olisi paras tapa koordinoida EU:n talouspolitiikkaa jatkossa?**
Jos puhutaan vihreästä siirtymästä ja sen vaatimista investoinneista, paras tapa koordinoida toimia on sopia EU:n laajuisista ja maakohtaisista päästövähennystavoitteista, joiden perusteella jäsenmaat voivat itse päättää, millä toimilla tavoitteet saavutetaan. Lisäksi päästökauppa (ja hiilen hinnoittelu laajemminkin) sekä hiilitullit ovat keinoja, joista on syytä sopia EU:n tasolla. Ilmastonmuutoksen ja luontokadon hillintä ovat luonteeltaan rajat ylittäviä ongelmia, joihin voi olla syytä etsiä myös pidemmälle meneviä EU-tason ratkaisuja, kuten EU-budjetin varojen suuntaaminen ongelmien ratkaisuun. Finanssipolitiikan koordinaatiokehikkoa ei pitäisi ylikuormittaa erilaisilla tavoitteilla, etenkin kun koetut ongelmat liittyvät jo nyt kehikon monimutkaisuuteen ja heikkoon toimeenpanoon.

Terveisin,

Jarkko Kivistö
Vanhempi ekonomisti
Rahapolitiikka- ja tutkimusosasto, ennustetoimisto
jarkko.kivisto@bof.fi
p. 050 387 0468